

מס פקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 595 יום ה' 6 באוקטובר 2011

השבוע בגיליון

ועדת הכספים: 10% הנחה במס לתושבי אילת // מסלולים ירוקים חדשים: תמחור מחדש ומימוש נטו של אופציות לעובדים // הלכת משה סמי – הרשות חייבת להמציא החלטות במועד

שבח – יום רכישה וחבות מס בגין פיצוי הפקעת מקרקעין // מע"מ – פטור ממע"מ מכח סעיף 131(1) לחוק מע"מ – האומנם? // מע"מ – אחריותו של בעל העסק הרשום בגין דיווחי מע"מ // לרגל החגים: הקדמת מענק מ"ה שלילי // רשות המסים: חופשה מרוכזת בסוכות 2011 // ועדת הכספים: לבטל המע"מ על מים // חגיגות 80 שנה ללשכת רו"ח // 28% ליקויים בביקורות באילת //

עדכונים מהשטח

תאור

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת הכספים: 10% הנחה במס לתושבי אילת

היועץ המשפטי לכנסת, עו"ד איל ינון, ציין שהיועץ המשפטי לממשלה נדרש לסוגיה מכיוון שבג"צ הורה למדינה לקבוע קריטריונים אחידים ושוויוניים למתן הטבות ליישובים בטרם אישור החוק, אחרת יהיה על בית המשפט להכריע בעניין. מכיוון שהמדינה טרם נענתה לפניית בג"צ ואף לפנייתו של יו"ר הכנסת, לקבוע קריטריונים על-מנת לאפשר להחזיר את ההטבות לעיר אילת, החליטה ועדת הכספים לקדם הצעת חוק בנושא שהוחל עליה דין רציפות. מגישי הצעת החוק הם חברי הכנסת רוברט אילטוב (ישראל ביתנו) ואמנון כהן (ש"ס). יוזם החוק, ח"כ אילטוב ציין, כי ההטבה נולדה כצורך אסטרטגי להגדיר את אילת כאזור סחר חופשי באופן מלא.

ביום 5.10.11 אישרה ועדת הכספים פה אחד לקריאה שנייה ושלישית, הצעת חוק המעניקה הטבת מס בשיעור 10% במס הכנסה לתושבי אילת המשתכרים עד 250 אלף ₪ בשנה. המדובר בהטבה שכבר ניתנה זה מכבר לעיר אילת עד שנת 2003, אז הוחלט על ביטולה במסגרת התכנית להבראת כלכלת ישראל. יצוין, כי בעקבות דיונים קודמים בוועדת הכספים על הצעת חוק לתיקון סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, הקובע הטבות מס בשיעורים שונים לתושבי יישובים מסוימים והניסיון להכניס יישובים נוספים תחת סעיף זה, הוגשו לבג"צ מספר עתירות בטענה לאי-חוקתיותו של התיקון ולהפלייתם של יישובים אחדים על-פני אחרים וזאת בניגוד לעיקרון השוויון ובהיעדר קריטריונים שווים וברורים.

מסלולים ירוקים חדשים: תמחור מחדש ומימוש נטו של אופציות לעובדים

לנוחיותכם, רצ"ב הטפסים החדשים: [טופס מס' 911: בקשה להחלטת מיסוי בהסכם ב"מסלול ירוק" בנושא: תמחור מחדש של אופציות לעובדים](#)
[טופס מס' 912: בקשה להחלטת מיסוי בהסכם ב"מסלול ירוק" בנושא: מימוש נטו של אופציות לעובדים \(Net Exercise\).](#)

ביום 5.10.11 השיקה רשות המסים שני מסלולים ירוקים חדשים לקבלת החלטות מיסוי: 1. תמחור מחדש של אופציות לעובדים 2. מימוש נטו של אופציות לעובדים (Exercise Net) מדובר בהמשך למגמה של ייעול תהליכי העבודה במוסד להחלטות מיסוי וכחלק ממהלך מתמשך של פתיחת "מסלולים ירוקים" למתן החלטות מיסוי, במסגרתו פורסמו עד כה חמישה מסלולים ירוקים.

חדש !!! חדש !!! חדש !!! - עלה לאויר אתר מס פקס

WWW.MASFAX.CO.IL

האתר כולל אופציות חיפוש מתקדמות ומכיל את החומר המקצועי בצורה נגישה וזמינה יותר (מנויי מס פקס ימשיכו לקבל את העדכונים דרך כתובות המייל המעודכנות)

הלכת משה סמי – הרשות חייבת להמציא החלטות במועד ירון הרוש, עו"ד ; אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' - משרד עו"ד

בין היתר, בטענה, כי החלת ההלכה הפרשנית לעניין פרשנות סעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה, ביחס לעבר אינה יכולה לעמוד, ויש לשנות את הוראת התחולה ולקבוע, כי היא תחול רק באופן פרוספקטיבי (מיום ההלכה ואילך).

◆ דנא משה סמי, דן אפוא, בשאלה מהי תחולתה מבחינת הזמן של הנורמה הפרשנית שנקבעה בהלכה החדשה האם היא חלה כלפי העתידי בלבד, או שמא היא מתפרשת גם כלפי העבר ?

◆ בית המשפט העליון הכריע בדנא משה סמי בקובעו, כי דעת הרוב תוכרע, כדעת כב' השופטת חיות, לפיה "יש להחיל את ההלכה החדשה המבטלת את הלכת ביר באופן רטרופקטיבי גם על הליכים תלויים ועומדים שטרם ניתן בהם פסק דין חלוט, אך יש להגביל את התחולה הרטרופקטיבית כאמור באופן שתתייחס רק לאותם הליכים אשר בהם ניתנה החלטה בהשגה (לעניין סעיף 152(ג) לפקודה) או הוצאה שומה לפי מיטב שפיטה (לעניין סעיף 145(א)(2) לפקודה), מאז הינתן פסק הדין בעניין סמי (23.5.2004) ואלו לא נשלחו לנישום בתוך פרק הזמן הנקוב באותם סעיפים".

◆ **לסיכום** באיחוד של ההלכות שנקבעו בעניין משה סמי עולה, כי מרוץ הזמנים יפסק רק מרגע שהצו יומצא לנישום וזאת במסגרת הזמנים הקבועים בחוק. באשר למועד התחולה, ההלכה תחול מעתה והלאה על הליכים תלויים ועומדים ועל הליכי שומה או השגה שהחלטה בהם ניתנה לאחר 23.05.2004 ושבם פקיד השומה איחר בהמצאת החלטה/שומה לנישום.

◆ יצוין, כי להערכת המדינה ההשלכות הכלכליות המשוערות שנשאו עמה תחולה רטרופקטיבית של ההלכה החדשה, עומד על כ- 500 מיליון ש"ח, עם זאת חשוב להדגיש כי "היקף הנזק הכספי" כפי שכינת זאת רשות המסים יוצא מהנחה לפיה בכל הליכים התלויים ועומדים שתקבל עמדת הרשות ותידחה עמדת הנישומים (בלי קשר לעניין האיחור בהמצאת החלטה), הערכה שהינה בעייתית על פניה.

בנסיבות אלה, כפי שהסיקה **כב' השופטת נאור**, פקיד השומה נטל על עצמו סיכון והסתמכותו על הלכת ביר לא הייתה סבירה, בוודאי שכך לאחר מתן פסק הדין בעניין משה סמי בבית המשפט המחוזי ביום 23.5.04.

עוד עולה מהערכת רשות המסים כאמור בדבר "היקף הנזק", כי זו אכן השתמשה לא מעט באפשרות של "להחליט ולא להמציא" – דבר שעל פניו אינו עולה בקנה אחד עם התנהלות מנהלית תקינה.

◆ אין חולק, כי קביעת פרק זמן בו אמורה רשות מנהלית לקבל החלטה הינה הכרחית וחיונית ודי בעיקרון סופיות הדין ו"חזקת התקינות" לפיה מחויבת לפעול רשות מנהלית, על כך הרחיב כבוד השופט זמיר בבג"צ 4146/95 באומרו: "החזקה היא שהחלטה ניתנה כדין. לפיכך מי שטוען כי החלטה ניתנה שלא כדין עליו הראיה. זאת ועוד: חזקת החוקיות עשויה להוסיף משקל עם הזמן. לאחר שנים רבות יהיה לה משקל רב. אכן, עדיין היא רק חזקה, ולכן עדיין היא ניתנת לסתירה, אך ככל שחולף הזמן יקשה יותר ויותר לסתור אותה".

◆ **אם כן נשאלת השאלה מתי יודע אדם שנתקבלה החלטה בעניינו?**

עד לא מזמן רווחה (ההלכה האבסורדית) שנקבעה בשנת 1979, בשם **הילכת ביר** (ע"א 568/78 פ"ש נ' יצחק ביר), לפיה משעה שקבע פקיד השומה את המס בצו שכתב במועד, נפסק "מרוץ הזמנים", גם אם הצו עדיין לא הומצא לנישום, קרי, צו או החלטה שנחתם במועד ולמשל הוחזקו במגירתו של פקיד השומה, היו חוסים תחת "חזקת התקינות" גם אם בפועל לא הומצאו לנישום. התנהלות זו הייתה אבסורדית שכן הנישום לא יכול היה לדעת בצורה סופית מה עלה בגורל תיקו, גם אם עברו המועדים הקצובים בחוק, שכן החלטות אלה עדיין היו נחשבות "תקינות" כל עוד הסתבר שהן הוחלטו במועד.

◆ **הילכת ביר**, לדאבונו של הנישומים שרדה עד לשנת 2007. ביום 22.4.07 **בע"א 5954/04 פ"ש י-ם 1 ואח' נ' משה סמי ואח'**, קבע ביהמ"ש העליון, כי יש לסטות מהלכת ביר ולקבוע, כי "מרוץ הזמנים" יפסיק רק כאשר הצו יומצא לנישום, שכן: "סמכותו של פקיד השומה לשום את הנישום אינה יוצאת... מן הכוח אל הפועל כל עוד מצוי הצו בידיעתו הבלעדית של פקיד השומה".

◆ כאמור בית המשפט העליון בהילכת משה סמי שינה הלכה מושרשת ששררה במשך שנים רבות, וקבע, כי הפרשנות שניתנה בפסיקה להוראת החוק הרלבנטית לעניינו טעונה שינוי (סעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה). עוד קבע בית המשפט, כי תחולת הפרשנות החדשה לאותה הוראת חוק מבחינת הזמן תחול לא רק כלפי העתידי, אלא גם ביחס לעבר. הוראת החוק, החלה במישרין על המדינה, משפיעה באופן ישיר על מהלכיה, ולהחלת הפרשנות החדשה באופן רטרופקטיבי ישנן תוצאות משמעותיות המשפיעות עליה, ובאמצעותה על הציבור כולו.

◆ בעקבות קביעה זו, הגישה המדינה, עתירה לדין נוסף-**דנא 3993/07 פקיד שומה ירושלים 3 נ' איקאפוד ומשה סמי (להלן: "דנא משה סמי")**

היעתון המקצועי לענייני מסים

יום רכישה וחבות מס בגין פיצוי הפקעת מקרקעין
ו"ע 1195-04 קסנר ואח' נ' מס שבח רחובות
אמיר אבו ראזק, משפטן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (ועדת ערר) - בפני כב' הש' רוט שטרנברג אליעז, רו"ח יהושוע ביליצקי ורו"ח צבי פרידמן:

♦ יום הרכישה של המקרקעין שהופקעו הינו שנת 1954, הן לגבי הזכויות שהגיעו למוריש מאמו, והן לגבי הזכויות שהגיעו למוריש מאביו ואחותו, שכן המשיב לא הוכיח שהמניות המודחות של אם המוריש, אכן נכללו במסגרת נכסי העיזבון של האם בעת פטירתה בשנת 1963. נושא זה של הדחת מניות ככלי לתכנון מס, הן לעניין אי-חבות במס שבח והן לעניין אי-חבות במס עיזבון, נחשב כטכניקה מקובלת באותה תקופה (שנת 1962), כל עוד לא הפעיל מנהל מס העיזבון את סעיף המלאכותיות לפי סעיף 15א' לחוק מס עיזבון. ייחוס יום הרכישה לשנת 1954 עולה בקנה אחד עם עקרון רציפות המס ועם ההלכה שנקבעה בעניין למפרט (ע"א 1629/88) וסעיף 35 לחוק. באשר לפיצוי המיוחס בגין יתרת המקרקעין שנשארו בידי העוררים: טרם נפסקה הלכה מחייבת בנושא זה (למעט לעניין מס ערך מוסף שאינו רלוונטי לענייננו - ב.מ. כפריס דדו בע"מ - ע.א. 8863/07 - מיסים כד/3). המחוקק לא גילה את דעתו במפורש בנושא זה, ואין תמימות דעים בקרב המלומדים והספרות המקצועית כיצד יש למסות פיצויים כאמור, האם בהתאם לחוק מיסוי מקרקעין או בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה (אם בכלל), מהו ה"נכס" הנמכר, ומהו יום הרכישה או המכירה, ועוד. יחד עם זאת, במקרה דנן, הנזק שנגרם למקרקעין הנותרים, נגרם עקב ההפקעה וכתוצאה ישירה ממנה, ולפיכך יש לראות ברכיב זה של הפיצוי הכספי, חלק בלתי נפרד מפיצויי ההפקעה, מבחינת "הטפל הולך אחר העיקר" ולחייב גם רכיב זה הן במס שבח, לרבות לעניין ההקלה במס שלפי סעיף 48ג' לחוק, והן לעניין מס המכירה (בהתאם לתקנה 2(א') לתקנות מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה פטור ממס מכירה) התש"ס - 2000).

תוצאה:

♦ הערר נתקבל.

ניתן ביום 14.9.2011

ב"כ העוררים: עו"ד זהבי זלצמן

ב"כ המשיב: ב"כ עו"ד קרן יזדי סופר ועו"ד לירון ארצי

♦ הערר מתייחס לפיצוי כספי שקיבלו העוררים בשל הפקעת מקרקעין בראשלי"צ בגין סלילת כביש מס' 431 וקו מסילת ברזל, כאשר חלק מהפיצוי הכספי (16%) הינו בגין ירידת ערך המקרקעין שנותר בידיהם לאחר ההפקעה. השאלות שבמחלוקת הינן, הן לגבי יום ושווי הרכישה של חלק מהמקרקעין שהופקעו לעוררים, והן לגבי חבות המס הרלוונטית לגבי הפיצוי המיוחס לחלק הנותר. העוררים ירשו את המקרקעין הנ"ל מאביהם (להלן: "המוריש") אשר קיבל אותם במתנה מהוריו בצורת מניות של חברה חקלאית שהייתה הבעלים המקורים של המקרקעין.

♦ **לטענת העוררים**, העברת המניות למוריש נעשתה ב"מתנה" וללא תמורה, על ידי אמו, בשנת 1962 (לפני תחילתו של חוק מיסוי מקרקעין), עם הפיכת המניות לנדחות. יש לקבוע את מועד רכישת מניות של אם המוריש על פי סעיפים 35 ו-37(2)(ב)(3) לחוק מיסוי מקרקעין, (להלן: "החוק") החלים על עסקאות מלפני תחולתו של החוק. על כן, שווי הרכישה יהיה מ"נעלי אם המוריש", כפי שהיה נקבע אילו נמכרה הזכות על ידי אם המוריש עת קיבלה את המניות בשנת 1954. במקביל, ייקבע יום הרכישה כיום שבו נרכשו הזכויות על ידי אם המוריש. על המקרה, לאור התיקון שנערך בחוק מס עיזבון, קיימת תחולה לסעיף 3(א)(4) לחוק מס עיזבון, ולא לסעיף 3(א)(3) לחוק מס עיזבון כפי שטען המשיב. על כן אין תחולה לסעיף 27 לחוק שאילו היה מתקיים במועד פטירת האם המוריש ב-1963, היה הרלבנטי לקביעת יום ושווי הרכישה. לעניין הפיצוי בגין הנותר, טוענים העוררים, כי סכום הפיצוי שקיבלו משקף נזק שנגרם ליתרת המקרקעין עקב ובגלל ההפקעה, וכתוצאה ישירה ממנה. לפיכך, גם לגבי זכאים העוררים לשיעור מס מיוחד המקנה זיכוי של חצי מהמס כמצווה סעיף 48ג' לחוק.

♦ **לטענת המשיב**, לפי הוראות סעיפים 26(א)(1) ו-27 לחוק, יום ושווי הרכישה ייקבעו בהתאם למועד פטירתה של אם המוריש. מאחר ומניות אם המוריש "הועברו" למוריש בשנת 1962 ב"מתנה", במסגרת הפיכת יתרת המניות לנדחות, הרי שלפי הוראת סעיף 3(א)(3) לחוק מס עיזבון, הן היוו חלק מעזבונה, שכן האם החזיקה במניות שלוש שנים טרם מועד פטירתה, ועל כן יש לראות, לגבי המניות, את יום ושווי הרכישה בהתאם ליום פטירתה של האם - בשנת 1963, ולא בשנת 1954, כגרסת העוררים. הפיצוי בגין ירידת ערך חלק מהמקרקעין הנותר, שלא הופקע, אינו זכאי לשיעור המס המיוחד הניתן עבור פיצוי בגין הפקעה, לפי סעיף 48ג' לחוק. מתן הטבת המס למרכיבי פיצוי שאינם פיצוי בגין ההפקעה בלבד, תחטא למטרת המחוקק, שכן על מנת לקבל פטור או הקלה ממס יש צורך בהוראה מפורשת וברורה.

**פטור ממע"מ מכח סעיף 31(1) לחוק מע"מ - האומנם?
ע"מ 1156/09 חב' נוף ים נ' מע"מ ת"א 1
אמיר אבו ראזק, משפטן**

ארוכות בעניין פסק הדין בע"א 2291/07 אגף המכס והמע"מ נ' ש.י. סימון אחזקות בע"מ.

◆ **לטענת המשיב**, על פי ההסכם שבין המערערת לבין עמידר, השכירה המערערת דירות מגורים לחברה ולכן אין היא זכאית לפטור. למרות הוראה ברורה בהסכם על פיו יצורפו לסכומים מע"מ ועמידר תהיה חייבת לשלם אותו במועד בו על המערערת לשלם אותו לשלטונות מע"מ, תמורת חשבונית כדין, לא עשתה כך המערערת ודיווחה כי מדובר בעיסקאות פטורות. מההסכם אף עולה כי המערערת קיבלה תשלומי מע"מ ולא העבירה אותם לשלטונות מע"מ. המערערת הפרה את עקרון ההקבלה, למרות שסברה בעצמה כי מדובר בעיסקה חייבת. עמידר היא צד להסכם ולא אנשים פרטיים. הזכויות במקבץ הדיור נתונות לעמידר אשר משלמת את עיקר התמורה בגין השהייה. אין מקום לטענתה של המערערת כאילו אין נפקות להסכם מול עמידר.

**ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו בפני כב' השופטת
דני קרת-מאיר:**

◆ סעיף 31 (1) לחוק קובע כעיסקה פטורה ממס "השכרה למגורים לתקופה שאינה עולה על 25 שנים למעט השכרה לאירוח בבית מלון". אין מקום לטענת המערערת על פיה מאפייני העיסקה מצדיקים את סיווגה כעיסקה פטורה ממס. עיון בהסכם ההתקשרות בין המערערת לבין עמידר מראה באופן חד משמעי כי עמידר היא הצד הדומיננטי בהתקשרות, והמערערת מעמידה לעמידר את שירותי הדיור במקבץ. מכאן ניתן להסיק כי מהות העיסקה היא השכרת מקבץ הדיור על ידי המערערת לעמידר, אשר משכירה את הדירות לדיירים. כמו כן, מקובלת עלי בעניין זה הפניית המשיב למסמכים שונים אשר הוצגו על ידי המערערת, שיש בהם כדי לתמוך במסקנה כי מדובר בהקמת פרויקט מקבץ דיור עבור עמידר, וכי זו מהות העיסקה אשר נערכה על ידי המערערת. ההסכמים אשר נכרתו באופן פרטני בין המערערת לבין האורחים במקבץ הדיור, מצביעים על כך כי הזכויות במקבץ נתונות לעמידר המשלמת את עיקר הוצאות השהייה, כאשר האורח מופנה לדירות על ידי עמידר. בנסיבות אלה, אין לומר כי התמלאו הוראות סעיף 31 (1) לחוק אשר נועד לחול במקרים בהם מושכרת דירת המגורים ישירות לשוכר. הצדקה נוספת לקביעה כי יש לראות בהסכם כחלק מהפעילות העיסקית של המערערת, עולה מהעובדה כי המערערת עצמה ראתה את העיסקה כעיסקה חייבת במס.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 12.9.2011

**ב"כ המערערת: ב"כ עוה"ד שקד
ב"כ המשיב: ב"כ עוה"ד עבר הדני**

◆ המערערת, חברה העוסקת בבניית בתים למגורים, התקשרה בנובמבר 2003 עם המשרד לקליטת עליה באמצעות עמידר החברה הלאומית לשיכון בישראל בהסכם להעמדת שירותי דיור, וזאת לאחר שרכשה בספטמבר 2009 זכויות בעלות במקרקעין ברובע י"א בעיר אשדוד. ההסכם הוגדר כ"חוזה מקבצי דירות (מתן שרותי דיור)" ובו היא התחייבה להעמיד 200 יחידות דיור. אולם, ניתן להיתר לבניית 150 יחידות דיור בלבד. במהלך שנת 2005 ניהלה המערערת מו"מ מול עמידר בשאלת עמידת המערערת בהסכם האיכלוס. המערערת ציינה כי נערכה לבניית 30 יחידות דיור במקום 16 יחידות דיור. במהלך השנים 2002-2003 וגם בתחילת 2005 ביצעה המערערת עבודות בנייה, על בסיס הנחת עבודה כי עמידר לא תאשר את ההתקשרות והסכם האיכלוס לא ייכנס לתוקף. רק בספטמבר 2005 ניתן אור ירוק מטעם עמידר לכניסת הסכם האיכלוס לתוקף בשינויים המחויבים. בעקבות זאת נערכה המערערת לביצוע מהיר של חלוקת 30 יחידות דיור שכבר היו בנויות, ל-150 יחידות דיור אשר נועדו לשמש החל מחודש דצמבר 2005 את דיירי המקבץ בהתאם להסכם האיכלוס. עמידר החלה להפנות דיירים ונחתמו הסכמים ישירים בינם לבין המערערת, כאשר מטרת השימוש בדירות הוגבלה למגורים בלבד.

◆ **לטענת המערערת**, המדובר בהסכם מסגרת כאשר המטרה המוצהרת בכל ההסכמים היתה העמדת שירותי דיור ומגורי קבע לדיירים. בנוסף, סעיף 31 (1) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו - 1975 (להלן: "החוק") פוטר אותה ממס עיסקאות, בשל העובדה לפיה טיב העיסקאות הוא לתכלית מובהקת של השכרה למגורים.

◆ **לטענת המשיב**, מההסכמים שנמסרו למשיב ע"י המערערת ניתן ללמוד כי מדובר בהעמדת דירות ריקות כאשר המערערת נותנת שירותי משרד קבלה, שמירה ואחזקה וכן שירותי כביסה בחדר שירות בתשלום וחדר לפעילות חברתית. למערערת אין שיקול דעת באשר לזהותם של הדיירים והיא חייבת לספק את שירותי האירוח והדיור רק למי שיופנה על ידי עמידר. התשלום הוא שני שליש על ידי עמידר ושליש על ידי הדייר, כאשר מדוברים בדיירים קבועים אשר נשארים במקום עד סוף ימיהם. מכאן עולה כי מדובר בהשכרה חייבת במס היות ושוכר הדירות אינם יחידים אלא עמידר המשכנת דיירים עבור משרד הקליטה כחלק מפעילותה. המערערת ניכתה מס תשלומים בגין הבנייה וקיבלה תשלום מע"מ על תשלומי עמידר. למרות זאת, לא דיווחה החברה על התקבולים החייבים במע"מ אלא ראתה את ההכנסה כפטורות ממס.

◆ **לטענת המערערת**, מאפייני העיסקה מצדיקים את סיווגה כעיסקה פטורה ממס. המערערת טענה

אחריותו של בעל העסק הרשום בגין דיווחי מע"מ
 ע"מ 1525/09 מזל ועלני נ' מע"מ אשדוד
 אבידן וינר, עו"ד

בית המשפט מדגיש את ממצאי החקירה, מהם עלה, כי יועצת המס של המערערת התריעה לא אחת את חתנה של המערערת על הימנעותו להוציא חשבונית עצמית על המכירות לתאגיד המחזור בקיזוז הוצאות הקנייה וכן, כי היא עדכנה את המערערת על חומרת העניין בעת חתימתה על הדו"ח השנתי. בית המשפט קבע כי העובדה שהחתן הורשע בפלילים במעשים שביצע כלפי תאגיד המחזור ולא כלפי המערערת ולכן אין לפרשייה הפלילית רלוונטיות לנשוא הערעור ולפיכך לשיטת בית המשפט, השאלה היחידה בה הוא נדרש לדון היא, האם המערערת חייבת בתשלום מס ערך מוסף מקום בו העסק נוהל ע"י החתן ללא מעורבות וללא ידיעת המערערת וללא שקיבלה כל רווח מפעילותו של החתן.

◆ ביהמ"ש קבע, כי התשובה היא חיובית. דהיינו, המערערת חייבת בתשלום מס ערך מוסף וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, טענת המערערת כי מעשי חתנה בעסקה נעשו ללא ידיעתה אינה מתיישבת עם ממצאי חקירתה של יועצת המס שציינה כי התריעה בפני המערערת בדבר מעשיו של חתנה.

שנית, סעיף 143 לחוק מע"מ קובע חזקה לפי דו"ח הנחזה, כי ניתן או נחתם ע"י אדם מסוים או בשמו רואים את אותו דו"ח כאילו ניתן על ידי אותו אדם או הורשה להינתן על ידי אותו האדם וזאת זולת אם הוכח היפוכו של דבר. דהיינו, אין המערערת יכולה להסתתר מאחורי הטענה כי העסק נוהל על ידי אדם אחר (במקרה דנן-החתן) שכן היא רשומה במע"מ כבעלת העסק (ביהמ"ש מציג לביסוס קביעתו זו שורה ארוכה של פס"ד בעניין).

◆ בית המשפט קבע, כי החיוב במס חל על המוכר והגדרת "עוסק" כוללת "מי שמוכר נכס במהלך עסקיו". כלומר מכירת הבקבוקים בוצעה במהלך העסקים הרגיל ולא במסגרת עיסוקו הפרטי של החתן של המערערת ומשכך חייבת הייתה לדווח עליה ולשם מס ערך מוסף המגיע בגינה.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 2.10.11

ב"כ הצדדים: לא צויין

◆ פסק הדין דן בערעור על דחיית השגה שהוגשה ע"י שומת מע"מ שהוצאה למערערת הרשומה כעוסק מורשה. הערעור מופנה לגבי עצם החיוב ולא לגבי סכומו.

◆ המערערת, אשר כאמור רשומה כעוסק מורשה, הינה בעלת עסק לאיסוף בקבוקים ריקים ומכירתם לידי תאגיד מחזור. את העסק מנהל חתנה של המערערת ומועסקת בו גם בתה. המשיבה חקרה ומצאה, כי העסק אשר קנה את הבקבוקים במחיר נמוך מהמחיר שמכרם לתאגיד המחזור, לא דיווח על הערך המוסף ממכירת הבקבוקים ולפיכך הוצאה שומת עסקאות לשנים הרלוונטיות, בגין אי דיווח ההפרש בין מחירי הקנייה למחירי המכירה. המערערת הגישה השגה לפי סעיף 82 לחוק המע"מ וטענה כי קנתה את הבקבוקים מחתנה הנ"ל באותו המחיר שמכרה אותם לקונה והרווח שלה הסתכם ב"בונוס" שקיבלה מהקונה (אותו בונוס דווח כדיון). ההשגה נדחתה בנימוק כי טענת המערערת אינה משקפת את המציאות בה מופעל העסק ע"י חתנה ובתה באמצעות תאגיד הרשום על שם המערערת בידיעתה ובשיתוף פעולה עמה.

◆ **לטענת המערערת**, בתה וחתנה, הורשעו בגין עבירות מרמה בעסק שלה. המערערת טוענת כי מעשיהם נעשו ללא ידיעתה ולכן היא אינה צריכה לשאת בתוצאותיהם. המערערת טוענת, כי היא דיווחה כדיון על "בונוס" שקיבלה עבור כל בקבוק.

◆ לטענת המערערת, הקנייה בסכומים נמוכים והמכירה של הבקבוקים נעשו ע"י חתנה באופן פרטי ולא בכובעו כמנהל העסק.

ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע - כב' השופטת צילה צפת:

◆ אין חולק, כי המערערת, פתחה את העסק על שמה, הגיע למשרדי מע"מ לצורך כך, שילמה סכום התחלתי לשם פתיחתו וחתמה על דו"ח שנתי שהופק ע"י יועצת המס של המערערת. העסק נוהל על ידי חתנה של המערערת וזאת באמצעות ייפוי כוח שקיבל, לפעול בשמה בחשבון הבנק על שם העסק.

מעיון בראיות שהציגה המשיבה עלה, כי החתן קנה את הבקבוקים במחיר של כ-20 אג' ומכר לה אותם על פי הסכם שכרתו בעל פה, במחיר העומד על סך של 25 אג'. אמנם, המערערת אינה חולקת על הרווח שהפיק חתנה, אך לטענתה החתן מכר לה את הבקבוקים כאמור, באותו מחיר שהיא מכרה אותם לתאגיד המחזור-25 אג' ועוד היא מציינת, כי בכל הנוגע לאופן התשלום, הנהלת החשבונות, אחריות על העובדים וכו' רק חתנה יכול למסור את הפרטים המדויקים שכן הוא כאמור פעל בחשבון העסק.

חגיגות 80 שנה ללשכת רו"ח

ב- 6.11.11 תחגוג **לשכת רואי חשבון** 80 שנה לייסודה באירוע שיתקיים ב"מרכז רבין" בתל אביב ובו יוענקו אותות הוקרה ל**אלי הורביץ** ו**סטף ורטהימר** על תרומתם הייחודית למשק ולכלכלה. באירוע ישתתפו מאות מחברי הלשכה ומראשי המשק, חברי כנסת ושרים, במעמד יו"ר הכנסת **ח"כ ראובן ריבלין**. לרגל האירוע יצא לאור ספר בשם **"חשבון משותף"** שנערך ע"י העיתונאי והסופר **איתמר לוי**, שממפה ציוני דרך מרכזיים בחיי הלשכה החופפים לתנופת ההתיישבות בארץ ישראל ולהתפתחות המסחר והכלכלה - משנת 1931 עד ימינו. עפ"י ההערכות, עלות האירוע נאמדת בכ- חצי מיליון ש"ח (!)

רשות המסים: חופשה מרוכזת בסוכות 2011

בחג הסוכות ובימי חול המועד יצאו חלק מעובדי רשות המסים בישראל לחופשת חג מרוכזת. משרדי מס הכנסה, **מיסוי מקרקעין ומע"מ** - יהיו סגורים ולא יינתן בהם כל שירות.

בתי המכס - יעבדו במתכונת מצומצמת ויתנו שירות, לייבוא ולייצוא סחורות, לרבות יבוא אישי ודואר חבילות.

מוקד המידע הטלפוני של רשות המסים - לא יפעל במהלך החג וחול המועד. המוקד הטלפוני יחזור לעבודה מלאה ב- 23.10.11.

תקשורת שע"ם למייצגים - מחשב שע"ם למייצגים יופעל מיום 12.10.11 עד ה- 19.10.11 כרגיל. **קן פיצויים** - יפעלו בכל הקשור לפיצוי פעולות איבה (בלבד).

לנוחיותכם, רצ"ב **קישורית לצפיה בהודעת הרשות**.

לרגל החגים: הקדמת מענק מ"ה שלילי

לרגל חגי תשרי, החליט מנהל רשות המסים, **מר יהודה נסרדישי**, על הקדמת מועד התשלום השני של **"מענק ההכנסה"**, הניתן במסגרת חוק מס הכנסה שלילי, עבור שנת המס 2010. לאור זאת, יקבלו היום אלפי זכאים שהקדימו להגיש בקשה לקבלת המענק את התשלום לחשבונם. במהלך זה ישולם סכום כולל של כ- 10 מליון ₪ שיצטרף ל- 5 מליון ש"ח ששולמו במסגרת התשלום הראשון. המועד הקבוע בחוק לביצוע התשלום השני הינו ה- 15 באוקטובר, אשר יחול ביום שבת של חג הסוכות, אך על מנת לעזור לאוכלוסיית הזכאים בהוצאות החגים הוחלט כאמור על הקדמתו. יצוין, כי **לאחרונה ניתנה ארכה להגשת הבקשות** עבור שנת המס 2010 עד ליום 30 בנובמבר 2011.

28% ליקויים בביקורות באילת

במהלך מבצע ביקורות ניהול ספרים באילת שערך **משרד השומה אילת**, נמצאו ליקויים מהותיים ב- **28%** מהעסקים שבוקרו וב- 8% מהם לא נרשמו תקבולים. בפעילות בוצעו 60 ביקורות, והוטלו 21 קנסות מנהליים בסך של כ- 61,000 ₪. מטרת המבצע היו הרתעה, הגברת הנוכחות ואכיפה בשטח, במטרה לשפר את רמת הציות. בין היתר נבדקו: פתיחת תיק ברשות המסים, איכות ניהול הספרים ורישום תקבולים. חלק מהביקורות בעסקים נעשה על פי מידע מודיעיני מוקדם, שנאסף מהעיתונות המקומית וממידע שהתקבל במשרד, כמו"כ נבדקו עסקים בעלי פעילות ענפה במיוחד בעונה.

ועדת הכספים: לבטל המע"מ על מים

ביום 4.10.11, נערך דיון **בוועדת הכספים**, במסגרת הכנה לקריאה ראשונה של הצעת חוק שנועדה להחזיר את הפיקוח על תעריפי המים לוועדת הכספים. במהלך הדיון קרא **יו"ר הוועדה, ח"כ משה גפני (יהדות התורה)** לממשלה להשיב לוועדת הכספים ולהציע מענה לשני עניינים עד תחילת המושב הקרוב:

1. מתן הנחה ותעריפים מוזלים לבעלי מוגבלויות.
  2. שהממשלה תסבסד את מחירי המים לכלל האוכלוסייה ע"י ביטול מרכיב המע"מ.
- טרם נערך דיון מסכם בדבר המענה כאמור.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733-03, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.